

List moderatora diecezjalnego Ruchu Światło-Życie, ks. Kamil Duszka oraz pary diecezjalnej Domowego Kościoła, Jolanty i Bogdana Jedrychów, do wszystkich osób w diecezji siedleckiej żyjących charyzmatem Światło-Życie, z okazji święta patronalnego.

Ku dojrzałości razem z Niepokalaną

Drodzy członkowie Ruchu Światło-Życie, którzy życie charyzmatem przekazanym nam przez Sługę Bożego, Księdza Franciszka Blachnickiego i dzięki temu budujecie żywy Kościół, przynależąc bądź to do kręgów Domowego Kościoła, bądź do oazowych wspólnot młodzieżowych czy też do wspólnot osób dorosłych.

8 grudnia jest dla naszego Ruchu dniem wyjątkowym – przeżywamy wtedy bowiem nasze święto patronalne, obchodząc razem z całym Kościołem Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Ksiądz Franciszek, którego z dumą nazywamy Sługą Niepokalanej, w szczególny sposób wpatrywał się w Maryję, w której odkrywał wzór nowego człowieka. To właśnie Maryja, Oblubienica i Matka Chrystusa, a przez to Matka Kościoła, od samego poczęcia nosiła w sobie tę niezwykłą tajemnicę „posiadania siebie w dawaniu siebie”. Tajemnicą tą jest zatem nowe życie, do którego jest zaproszony każdy z nas. Jeżeli chcemy budować Kościół i pragniemy stawać się nowymi ludźmi, w pełni dojrzałymi w Chrystusie, to jest to możliwe tylko razem z Maryją. Razem z Niepokalaną chcemy wkroczać w oblubieńczą relację z naszym Panem i Zbawicielem oraz otwierać się na działanie Ducha Świętego. Tylko wtedy będziemy zdolni, by całkowicie oddać nasze życie Bogu i braciom.

Niepokalana uczy nas, czym jest dojrzałość w Chrystusie. Nie ulega wątpliwości, że kończący się rok był dla nas ogromną próbą dojrzałości. Pragniemy podziękować Wam wszystkim za waszą wytrwałość i wierność charyzmatowi. Dziękujemy za to, że nie poddajecie się i walczyacie o swoją wiarę. Doceniamy trud włożony w organizację wszelkich spotkań formacyjnych czy kręgów Domowego Kościoła – zarówno tych, które mogły się jeszcze odbyć w trybie zwyczajnym, jak i tych, realizowanych dzisiaj w sposób zdalny. Dziękujemy również za wasze jednoznaczne opowiedzenie się za świętością życia, do czego byliśmy wezwani w ostatnich tygodniach. Jesteśmy świadomi, jak wielkim wyzwaniem jest zachowanie i pogłębianie wiary oraz troska o swoją formację w tym przedziwnym i trudnym czasie. Ufamy jednak, że czas ten jest nam dany od Boga i przez Boga zadany. Być może te „próby dojrzałości”, przez które przechodzimy, przyniosą w swoim czasie wielkie owoce, których teraz jeszcze dostrzec nie potrafimy. Przecież Nowy Testament poucza nas: „Za pełną radość poczytujcie to sobie, bracia moi, ilekroć spadają na was różne doświadczenia. Wiedźcie, że to, co wystawia waszą wiarę na próbę, rodzi wytrwałość” (Jk 1,2-3). Siostry i Bracia, dziękujemy Wam za to, że jesteście wytrwali! Prosimy Was, bądźcie nadal wytrwali niczym Niepokalana, która pośród trudów i przeciwności, nie przestała nigdy zachowywać w swym sercu Bożego Słowa.

Kochani członkowie Ruchu Światło-Życie, prosimy Was bardzo gorąco, abyście wspierali się nawzajem i nie zapominali o sobie. Pośród wichur i burz, które na nas spadają, wszyscy potrzebujemy schronienia – domu zbudowanego na skale. Czyż tym domem nie jest Kościół, czyli żywa wspólnota, którą budujemy? Pomimo przeciwności nie możemy zrezygnować z drogi, którą ksiądz Blachnicki nazywał „pedagogią nowego człowieka”.

Fundamentem tej „pedagogii” jest zaś realna przynależność do małej grupy czy też kręgu, ponieważ tylko tam nowy człowiek znajduje swoje środowisko życia. Bez wspólnoty zagubimy nasz charyzmat. Walczmy zatem o wspólnotę tak, jak to tylko możliwe – oczywiście z zachowaniem wszelkich zasad bezpieczeństwa i restrykcji państwowych. Tylko jako wspólnota uczniów Pana budujemy żywy Kościół, który jest naszym schronieniem – naszym domem.

Ośmielamy się również prosić Was o to, abyście pamiętali o naszym „diecezjalnym” domu, a nawet o dwóch domach. Ruch Światło-Życie opiekuje się bowiem w naszej diecezji dwoma budynkami – jednym z nich jest dom Moria w Łukowie, drugim zaś dom rekolekcyjny w Bobrownikach. Obydwa domy od wielu lat służą naszym wspólnotom podczas wakacji oraz ferii zimowych. Dodatkowo łukowski dom Moria przez cały rok stanowi fizyczne centrum i ośrodek Oazy i Domowego Kościoła w naszej diecezji. Ponieważ w tym roku wiele inicjatyw nie mogło się odbyć, a środki utrzymania domów są stałe, potrzebna jest konkretna pomoc. Wiele osób w ostatnich miesiącach przekazało darowizny na rzecz naszego Katolickiego Stowarzyszenia Moria, za co jesteśmy bardzo wdzięczni. Potrzeby jednak są ciągle duże, zważywszy na to, że trwa sezon grzewczy. Kochani Oazowicze i członkowie Domowego Kościoła, odwołujemy się zatem do waszej odpowiedzialności i ośmielamy się prosić o finansowe wsparcie.

Chociaż trwa jeszcze adwent i ciągle trwamy w radosnym oczekiwaniu na nadejście naszego Pana, to już teraz pragniemy złożyć Wam gorące i serdeczne życzenia Bożonarodzeniowe. Życzymy, abyście razem z Niepokalaną odkrywali w sobie, w swoich rodzinach i wspólnotach, żywą obecność Chrystusa. Życzymy także, abyście jak Maryja zakochali się w Bożym Słowie, i tak jak Ona, pozwolili Duchowi Świętemu działać bez przeszkód w waszych sercach. Wtedy właśnie dokona się prawdziwe Boże Narodzenie – narodzi się w nas Chrystus, który jest naszym Światłem i Życiem.

Niech nadchodzący rok 2021 będzie dla nas wszystkich okazją do wzrastania w dojrzałości w Chrystusie.

Dnia 8 grudnia 2020 roku, w Domu Moria w Łukowie, podpisali:

Jolanta i Bogdan Jędrych,
Para Diecezjalna
Domowego Kościoła

Ks. Kamil Duszek,
Moderator Diecezjalny
Ruchu Światło-Życie